

POGRZEBIENIE (7) *sb n*

-enie (6), -enie (1).

o oraz dwa pierwsze e jasne, końcowe e pochylone.

sg G pogrzebieniã (3). ◊ D pogrzebieniu (1). ◊ A pogrzebienié (2); -é (1), -(e) (1). ◊ L pogrzebieniu (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Pochowanie zmarłego, pogrzeb; sepultura Vulg (7) : Leop Mar 14/8; Sepelibilis – Latwidopogrzebieniã. Calep 969b.

pogrzebienie czyje [w tym: pron poss (2), G [sb] z pron (1)] (3): Niecháyacie iey/ botz to wczynila na pamiatkę mego pogrzebieniã. OpecŻyw 70; MurzNT 121 marg; BudBib I 194c marg; [Widziałem złośliwych pogrzebyenie/ ktorzy też kiedy ieffcze żyli ná świecie ná miejscu świętym byli HierWielEcclē 10v].

[Wyrażenie: »pogrzebienie umarłych«: Videamus qualiter in verbis themathis describitur actus remunerabilis alias sprawa dostoýna odplatý za pogrzebyenýe vmarlých GlosyKórn II 219.]

Wyrażenie przyimkowe: »do pogrzebienia« (1):

~ Szereg: »do skonanía a pogrzebienia« (1): nye chcąc o nich nic wyedzyeć yákoby ich oycámi nye byli/ á one áż do lámego fkonánýa á pogrzebyenýa/ chowác/ opátrzáć nye byli powinni. GliczKsiqż O3. ~

Przen (1) :

Wyrażenie: »pogrzebienie w śmierć« (1): Przyfzczepienie do Chriftuśá/ iáko do winney máćice: pogrzebienie w śmierć iego CzechRozm 259v.

Synonimy cf POGRZEB.

*Cf **POGRZEB, POGRZEŚĆ***

JDok